

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4CoKR/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120207297
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:8120207297.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov JUDr. Igora Ragana a JUDr. Rastislava Pellu v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: D. Š.R., F.. XX.X.XXXX, Š. XX, XXX XX U., zastúpený: JUDr. Ján Cáfal, advokátska kancelária, s.r.o., Murgašova 3, 040 01 Košice, IČO: 45 607 338, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 4Odi/4/2020-65 zo dňa 23. marca 2021, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 4Odi/4/2020-65 zo dňa 23. marca 2021. zo

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania celom rozsahu. v

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca navrhol, aby súd zrušil oddĺženie žalovaného pre nepoctivý zámer. Uviedol, že žalovaný v čase podania návrhu na svoje oddĺženie nebol platobne neschopný, keďže v čase pred vyhlásením konkurzu bol zamestnaný a jeho príjem postačoval na splácanie pohľadávky žalobcu. Ako dôkaz o tom svedčí zmluva o splátkovom úvere, zmluva o postúpení pohľadávky, rozhodcovský rozsudok, upovedomenie o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný príkaz a oznam o vyhlásení konkurzu, upovedomenie o zastavení exekúcie a oznam o zrušení konkurzu konkurzným súdom - Okresný súd Prešov sp. zn. 4Odk/175/2019.

3. Žalovaný nesúhlasil so žalobou, navrhol ju zamietnuť. Uviedol, že v čase podania návrhu na svoje oddĺženie, jeho príjem nepostačoval na úhradu všetkých záväzkov. Navyše kvôli znižovaniu počtu zamestnancov u jeho zamestnávateľa musel prijať nižšiu pracovnú pozíciu s nižším príjmom.

4. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie a zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenská sporiteľňa a.s., Bratislava a žalovaným bola uzatvorená dňa 23.5.2014 zmluva o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver 13.669,81 eur. Tento úver sa žalovaný zaviazal splácať v 120 mesačných splátkach po 114,11 eur. Následne bola táto pohľadávka postúpená na žalobcu dňa

24.3.2017. Žalovaný nesplácal dlžnú sumu riadne, preto sa žalobca podal žalobu na súd. Bol vydaný exekučný titul a následne vedená exekúcia na vymáhanie tejto pohľadávky žalobcu. V exekučnom konaní boli žalovanému zrazené zrážky zo mzdy a z iných príjmov, na ktoré mal žalovaný nárok od svojho platiteľa mzdy. Takto žalobca prijal od súdneho exekútora 3 plnenia a to v sume 765,86 eur dňa 11.10.2019, dňa 12.11.2019 v sume 213,85 eur, dňa 11.12.2019 v sume 755,10 eur.

5. Ďalej v konaní bolo preukázané, že dňa 11.12.2019 žalovaný podal na Okresný súd Prešov návrh na vyhlásenie konkurzu, pretože má dlhy voči 13 veriteľom a to najmä voči bankám a nebankovým spoločnostiam, ktoré nie je schopný splácať. Uviedol, že bol zamestnaný ako systémový pracovník v spoločnosti DHL Exel Slovakia s.r.o., jeho mzda predstavovala 1.000,00 eur mesačne a po odrátaní dlhov mu zostala suma na hranici životného minima. Žalovaný uviedol, že nemal žiaden majetok vyššej hodnoty. Tento návrh na oddĺženie podal z toho dôvodu, že sa dostal do tzv. dlhovej špirály, na začiatku ktorej bol úver na kúpu spotrebného tovaru. Nemohol splácať jeden dlh, preto jeden úver riešil ďalšou pôžičkou.

6. Súd prvej inštancie zistil, že uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4OdK/175/2019 zo dňa 27.12.2019 bol na žalovaného vyhlásený konkurz. V Obchodnom vestníku č. 109/2020 bolo dňa 9.6.2020 zverejnené oznámenie správcu o zrušení konkurzu na žalovaného z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

7. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení §§ 166e, 166f, 166g Zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“), ktoré upravujú vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka a zrušenie oddĺženia dlžníka pre nepoctivý zámer, ďalej podľa ustanovenia § 48a Vyhlášky č. 665/2005, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

8. Súd prvej inštancie uviedol, že Zákonom č. 377/2016 Z.z. sa zaviedol pojem osobný bankrot ako riešenie úpadku fyzických osôb. Predpokladom možnosti uchádzať sa fyzickým osobám o oddĺženie a ich platobná neschopnosť. Vyvrátená môže byť na začiatku konania samotným súdom alebo v rámci skúmania poctivého zámeru dlžníka na základe žaloby dotknutého veriteľa. Poctivý zámer sa vymedzuje jednak pozitívne a aj negatívne. Obe obmedzenia sú v zásade postavené na tom, že sa posudzuje kedy dlžník poctivý zámer má a kedy ho nemá. Ustanovenia o poctivom zámere dlžníka majú viesť súd k tomu, aby poctivý zámer neposudzoval mechanicky, ale aby bol vedený pomocnými kritériami, jeho prísnejšieho a miernejšieho posudzovania od prípadu k prípadu a to najmä s ohľadom na osobu dlžníka a jeho životné skúsenosti. Účelom oddĺženia je zbaviť dlžníka, ktorý je fyzickou osobou jeho dlhov, aby ho dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali po celý zvyšok jeho života, aby tieto dlhy negenerovali ďalší jeho úpadok, aby sa po stránke hospodárskeho zabezpečenia svojej ďalšej existencie mohol opätovne postaviť na vlastné nohy, ako to vyplýva z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 570/2016 zo dňa 10.1.2017.

9. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v tomto prejednávacom spore žalobca inicioval konanie o zrušenie oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer a tento nepoctivý zámer žalobca vidí v tom, že žalovaný nebol v čase podania návrhu na oddĺženie platobne neschopný a mal snahu poškodiť žalobcu ako veriteľa.

10. Súd prvej inštancie uviedol, že v priebehu konania bolo preukázané, že žalovaný má pravidelný príjem a že dlžnú sumu žalobcovi splácal formou zrážok zo mzdy. Súd prvej inštancie sa však nestotožnil s tvrdením žalobcu, že tieto skutočnosti bez ďalšieho preukazujú, že žalovaný nebol platobne neschopný. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 3 ods. 1 ZKR o definícii platobnej neschopnosti fyzickej osoby, podľa ktorého nie je vylúčené, že žalovaný nebol schopný 180 dní po splatnosti iný svoj peňažný záväzok voči inému veriteľovi. Platobnú neschopnosť žalovaného naopak potvrdzuje to, že voči žalovanému boli vedené dve exekúcie a mal dlhy po lehote splatnosti voči 13 veriteľom. Preto výklad pojmu „nie je schopný plniť“ možno chápať tak, že tento znak úpadku je daný

vtedy, ak u dlžníka objektívne nastala situácia, ktorá bráni uspokojiť pohľadávky veriteľov v stanovenej lehote splatnosti, aj keby to dlžník chcel. V prejednávanej spore je zjavné, že žalovaný svoje dlhy nie je schopný splácať. Zo žiadnych skutkových tvrdení žalobcu nemožno vyvodiť záver, že žalovaný mal snahu poškodiť žalobcu ako svojho veriteľa.

11. Súd prvej inštancie uviedol, že poctivý zámer súd skúma v rovine správania sa dlžníka po podaní návrhu na konkurz a oddĺženie, posudzuje ekonomické, osobné pomery dlžníka. Súd zvažuje celkové správanie sa dlžníka, pričom skúma naplnenie konkrétnej skutkovej podstaty nepoctivého zámeru v zmysle § 166g ods. 2 ZKR.

12. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o splnení zákonných podmienok pre zrušenie oddĺženia žalovaného pre jeho nepoctivý zámer. Súd nemal preukázané nepoctivé konanie žalovaného ani jeho úmysel poškodiť veriteľov. Žalobca nepreukázal dostatočným spôsobom existenciu zákonných dôvodov na zrušenie oddĺženia, teda neunesol dôkazné bremeno a preto súd prvej inštancie jeho žalobu zamietol.

13. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu 100 %.

14. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a to v celom rozsahu. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne z toho dôvodu, že bolo v konaní preukázané, že pohľadávka žalobcu bola čiastočne vymožená v exekúcií, pretože žalovaný bol v čase exekúcie a zároveň je stále riadne zamestnaný, čo sám potvrdil v tomto konaní a jeho príjem postačoval na uspokojenie pohľadávky žalobcu. Preto žalovaný nespĺňal definíciu platobne neschopnej osoby pre účely svojho oddĺženia. Žalobca uviedol, že žalovaný svoj dlh voči žalobcovi dobrovoľne nesplatil, neprejavil žiadnu snahu o vysporiadanie svojho dlhu, nekomunikoval so žalobcom ani žalobcu nekontaktoval ohľadom prípadného vysporiadania pohľadávky žalobcu. Zo správania žalovaného nie je badateľná ani najmenšia snaha riešiť úhradu svojho dlhu. Žalovaný bezodkladne po začatí exekúcie podal návrh na svoje oddĺženie, čím jednoznačne nepreukázal svoj nepoctivý zámer a zneužil tak inštitút oddĺženia, aby sa vyhol splateniu svojho dlhu voči žalobcovi. Žalobca ďalej uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne argumentuje posudzovanie správania sa žalovaného v rovine sociálnoekonomickej, ak poukázal na neschopnosť plniť dlh. Žalobca tvrdil, že neschopnosť plniť dlh musí mať všeobecný charakter. Žalobca preukázal, že splnenie dlhu zo strany žalovaného s pravidelným mesačným príjmom bolo možné a to formou exekučných zrážok zo mzdy a v zákonom dovolenej výške. Preto nie je možné takéhoto dlžníka považovať za osobu platobne neschopnú, čo vyslovil v svojom rozhodnutí aj Najvyšší súd Českej republiky v uznesení zo dňa 6. septembra 2005 sp. zn. 29 Odo 236/2003. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie.

15. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že považuje rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu za správny, jeho odôvodnenie je úplné a vyčerpávajúce, rozsudok je zrozumiteľný a preskúmateľný. Uviedol, že žalobca v odvolaní poukazuje na rovnaké skutočnosti, ktoré uvádzal v priebehu konania na súde prvej inštancie. Žalovaný opätovne tvrdí, že nemal nepoctivý zámer pri podávaní návrhu na svoje oddĺženie, pretože splnil všetky podmienky oddĺženia, ktoré boli skúmané centrom právnej pomoci, správcom konkurznej podstaty ako aj súdom, ktorý oddĺženie povolil. V čase keď bolo oddĺženie povolené, mal žalovaný viacero dlhov u viacerých veriteľov, ktoré nebol schopný splácať. Od samého začiatku žalovaný nemal nepoctivý zámer, nič nezamľčoval, neskrýval žiadny majetok, z ktorého by mohli byť veritelia žalovaného uspokojení. Voči žalovanému boli vedené dve exekúcie a mal ešte ďalšie dlhy po lehote splatnosti voči 13 veriteľom. Za žiadnych okolností nebolo možné uspokojiť pohľadávky týchto veriteľov. Preto žalovaný navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

16. Žalobca odvoláciu repliku nepodal, vyjadrenie žalovaného k odvolaniu mu bolo doručené dňa 26.5.2021.

17. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 C.s.p. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

18. Rozsudok odvolacieho súdu bol podľa § 379 ods. 1 a § 219 ods. 1 C.s.p. odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 C.s.p. oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

19. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností dospel k správne právnemu záveru. Rozsudok spĺňa všetky formálne náležitosti, je riadne odôvodnený. Odvolací súd si osvojil dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

20. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, k odvolaniu žalobcu a k vyjadreniu žalovaného, odvolací súd udáva:

21. Predmetom tohto konania je zrušenie oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer, ktorý žalobca odôvodnil tým, že žalovaný ako dlžník nie je platobne neschopným v zmysle § 3 ods. 2 Zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácií, pretože z jeho mzdy sa vykonáva exekúcia na uspokojenie pohľadávky žalobcu ako veriteľa a doposiaľ bola v exekučnom konaní vymožená celková suma 1.734,81 eur formou pravidelných zrážok zo mzdy a z iných príjmov žalovaného.

22. V konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanému na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 23.5.2014 spotrebný úver 13.669,81 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhrádzať v 120 mesačných splátkach po 114,11 eur. Sporné nebolo ani to, že žalovaný tento úver riadne nesplácal, preto žalobca, na ktorého Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila predmetnú pohľadávku voči žalovanému sa obrátil na Stály rozhodcovský súd v Banskej Bystrici a na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu bola voči žalovanému vedená exekúcia a boli mu vykonávané zrážky zo mzdy a iných príjmov, na ktoré mal nárok voči platiteľovi mzdy. Žalobca prijal od súdneho exekútora Mgr. Erika Feketeho, Puškinova 16, 080 01 Prešov tri plnenia a to sumu 765,86 eur dňa 11.10.2019, sumu 213,85 eur dňa 12.11.2019 a sumu 755,10 eur dňa 11.12.2019.

23. Ďalej odvolací súd zistil, tak ako to zistil aj súd prvej inštancie, že na žalovaného bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4OdK/175/2019 zo dňa 27.12.2019. K tomuto návrhu žalovaný pripojil svoj životopis, opísal aktuálnu životnú situáciu, zoznam spriaznených osôb a zoznam 13 veriteľov.

24. Odvolací súd preto za takejto finančnej situácie žalovaného považuje za správne, ak súd prvej inštancie pri posudzovaní dôvodov pre zrušenie oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer na základe návrhu žalobcu, aplikoval na prejednaný spor Vyhlaškú č. 665/2005 Z.z, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a reštrukturalizácií. Podľa dôvodovej správy bolo zámerom zákonodarcu Zákonom o konkurze a reštrukturalizácií a citovanou vyhláškou riešiť sociálnoekonomický problém dlžníkov, ktorí majú málo majetku a nízke príjmy a hodnota ich záväzkov spravidla významne presahuje hodnotu ich majetku. Mnohokrát veritelia týchto dlžníkov vymáhajú svoje pohľadávky voči takýmto osobám v exekučných konaniach, ktoré sú neefektívne a dlhodobo s minimálnou alebo žiadnou možnosťou vymoženia pohľadávky. Odvolací súd považuje za správny postup súdu prvej inštancie aj

to, ak v zmysle týchto zákonných ustanovení posudzoval to, či sú naplnené znaky konania dlžníka s nepoctivým zámerom pri podávaní návrhu na vyhlásenie konkurzu.

25. Odvolací súd poukazuje na to, že na základe exekučného príkazu Exekútorského úradu Mgr. Erika Feketeho súdneho exekútora je celková pohľadávka žalobcu voči žalovanému 8.632,01 eur s príslušenstvom, teda niekoľkonásobne vyššia ako sú zo mzdy žalovaného vykonávané zrážky cca 350,00 eur mesačne. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný nemá majetok a jeho príjem je nízky v porovnaní s výškou pohľadávky žalovaného a to v takom nepomere, že predmetná začatá exekúcia by za takéhoto stavu zrážok trvala najmenej 25 mesiacov pri vymožení istiny a ďalšie mesiace narastajúcich úrokov z omeškania, trov konania a trov exekúcie.

26. Odvolací súd poukazuje na to, že predmetný úver, ktorý poskytol právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. pre žalovaného vo výške 13.699,81 eur, bol nesporne spotrebiteľským úverom „Spotrebný úver na čokoľvek“. Právny predchodca žalobcu pri poskytovaní tohto spotrebiteľského úveru mal vyhodnotiť bonitu žalovaného ako spotrebiteľa už v čase poskytnutia úveru a mal zvažovať, či je možnosť vymoženia tohto úveru od žalovaného ako dlžníka vzhľadom na jeho príjmy. Správne súd prvej inštancie poukázal aj na to, že zo súdnej praxe vyplýva, že bonita spotrebiteľov pri poskytovaní spotrebiteľských úverov je zisťovaná nedôsledne v tom, že veľké množstvo spotrebiteľov nie je schopné splácať tieto spotrebiteľské úvery a dostávajú sa do „začarovaného kruhu“ exekučných vymáhání a následne jeden dlh, jeden spotrebiteľský úver splácajú ďalším spotrebiteľským úverom aj zo strany nebankových inštitúcií. Takéto opätovne vytváranie dlhov u spotrebiteľov zo spotrebiteľských úverov však nemožno negatívne hodnotiť len vo vzťahu k spotrebiteľom a pri následnom posudzovaní nepoctivého zámeru týchto dlžníkov spotrebiteľov, ak sa rozhodnú podať návrh na osobný bankrot, pretože nie sú schopní splácať viaceré takto poskytnuté úvery.

27. Aj v prejednávanom spore zo žiadosti žalovaného o osobný bankrot vyplýva, že žalovaný má dlhy voči 13 veriteľom a boli voči nemu vedené 2 exekúcie.

28. Odvolací súd za takejto situácie dospel k záveru, že nie je možné posudzovať nepoctivý zámer žalovaného len vzhľadom k tomu, či je schopný čo i len malú časť zo svojho príjmu uhrádzať na spotrebiteľský úver, aj keď by takéto zrážky zo mzdy žalovaného - spotrebiteľa trvali niekoľko rokov a napriek tomu by nedávali záruku toho, že celá pohľadávka žalobcu bude uspokojená, ak úroky z omeškania narastajú každý mesiac s omeškaním žalovaného s úhradou spotrebiteľského úveru.

29. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, ak poctivý zámer žalovaného vyhodnocoval z týchto všetkých aspektov a dospel k záveru, že žalovaný, ktorý je riadne zamestnaný, že tento návrh na vyhlásenie konkurzu na svoj majetok podával s nepoctivým zámerom.

30. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne podľa zisteného stavu majetku, príjmu žalovaného, posudzovaní toho, že pohľadávka žalovaného vo vzťahu k žalobcovi vznikla zo spotrebiteľského úveru a preto správne zamietol návrh žalobcu na zrušenie oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer, pretože pre to neboli splnené zákonné podmienky.

31. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby v celom rozsahu ako vecne správny, vrátane závislého výroku o náhrade trov konania pre úspešného žalovaného.

32. O náhrade trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., tak, že žalovanému, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie.

33. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).